

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum omnia sacramenta sint de necessitate salutis? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

maximæ necessitatis, est potissimum sacramentorum; sic ordo & confirmatio habent quâdam excellentiam ratione ministerij, & matrimonium ratione significationis. Nihil enim prohibet aliquid esse secundum quid dignius, quod tamen non est dignius simpliciter.

ARTIC. IV.

Vtrum omnia sacramenta sint de necessitate salutis?

363
4 d. 7. q.
1. a. 1. q.
2. 2. q. 3.
a. 2. q. 1.

AD quartum sic proceditur. Videtur, quod omnia sacramenta sint de necessitate salutis. Illud enim, quod non est necessarium, videtur esse superfluum. Sed nullum sacramentum est superfluum: quia Deus nihil facit frustra. Ergo omnia sacramenta sunt de necessitate salutis.

¶ 2 Præterea, Sicut de baptismo dicitur, Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei; ita de eucharistia dicitur Ioan. 6. Nisi manducaveritis carnem filij hominis, & biberitis eius sanguinem, non habebitis vitam in vobis. Ergo sicut baptismus est sacramentum necessitatis, ita & eucharistia.

q. 68. a. 1
2.

¶ 3 Præterea, Sine sacramento baptismi potest aliquis saluus fieri, dummodo non contemptus religionis, sed necessitas sacramentum excludat: ut infra* dicitur. Sed in quolibet sacramento contemptus religionis impedit hominis salutem. Ergo pariter omnia sacramenta sunt de necessitate salutis.

S E D contra est, quod pueri saluantur per solum baptismum, sine alijs sacramentis.

R E S P O N D E O dicendum, quod necessarium respectu finis, (de quo nunc loquimur) dicitur aliquid dupliciter. Vno modo, sine quo non potest haberi finis: sicut cibus est necessarius vitæ humanæ. Et hoc est simpliciter necessarium ad finem.

Alio modo dicitur esse necessarium id, sine quo non habetur finis ita conuenienter; sicut equus necessarius est ad iter. Hoc autem non est simpliciter

ne-

necessarium ad finem. Primo igitur modo necessitatis sunt tria sacramenta necessaria, duo quidem personæ singulari: baptismus quidem simpliciter & absolute, pœnitentia autem supposito peccato mortali post baptismum. Sacramentum autem ordinis est necessarium Ecclesiæ: quia ubi non est gubernator, populus corruet, ut dicitur Prouerbiorum vñdecimo. Sed secundo modo sunt necessaria alia sacramenta: nam confirmatio quodammodo perficit baptismum, extrema vñctio pœnitentiam: matrimonium verò Ecclesiæ multitudinem per propagationem conseruat.

Ad primum ergo dicendum, quòd ad hoc quod aliquid non sit superfluum, sufficit quòd sit necessarium primo vel secundo modo. Et sic sunt necessaria omnia sacramenta, sicut dictum est*.

Ad secundum dicendum, quòd illud verbum Domini est intelligendum de spiritali manducatione, & non de sola sacramentali: ut Augustinus* exponit super Ioannem.

Ad tertium dicendum, quòd licet omnium sacramentorum contemptus, sit saluti contrarius: non tamen est contemptus sacramenti, ex hoc quod aliquis non curat accipere sacramentum, quod non est de necessitate salutis: alioquin omnes qui non accipiunt ordinem, & qui non contrahunt matrimonium, contemnerent huiusmodi sacramenta.

QVÆST. LXVI.

De pertinentibus ad sacramentum baptismi, in duodecim articulos diuisa.

DEinde considerandum est de singulis sacramentis in speciali. Et primo, de baptismo. Secundo, de confirmatione. Tertio, de eucharistia. Quarto, de pœnitentia. Quinto, de extrema vñctione. Sexto, de ordine. Septimo, de matrimonio.

¶ Circa primum occurrit duplex consideratio. Prima, de ipso baptismo, Secunda, de preparatorijs ad baptismum.

G 3 ¶ Cir-

in corpore art.

tra. 26. c. 27. 29.